

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2002

Nr 1133—1140

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1133	Lag om social kreditgivning	4635
1134	Lag om ändring av socialvårdslagen	4638
1135	Lag om ändring av 3 § lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården	4640
1136	Inrikesministeriets förordning om avgifter för Räddningsinstitutets prestationer och om grunderna för avgifter	4641
1137	Inrikesministeriets förordning om avgifterna för länsstyrelsens prestationer	4642
1138	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om fastställande av i 12 b § lagen om pension för arbetstagare avsedd arbetstagares pensionsavgift	4648
1139	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om fastställande av 7 a §:n 3 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedd koefficient	4649
1140	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om fastställande av i 10 § lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd basprocent och i 9 § lagen om pension för företagare avsedd premieprocent	4650

Nr 1133

Lag

om social kreditgivning

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Den sociala kreditgivningens syfte

Social kreditgivning är kreditgivning som hör till socialvården och vars syfte är att förebygga ekonomisk utslagning och över-skuldsättning samt att främja en persons eller en familjs förmåga att klara sig på egen hand.

2 §

Ordnanande och verkställighet av social kreditgivning

Kommunen kan ordna social kreditgivning i den omfattning den beslutar. Om kommunen beslutar att ordna social kreditgivning, skall

den fastställa grunderna för beviljandet av sociala krediter med beaktande av vad som föreskrivs i denna lag.

Uppgifterna enligt denna lag sköts i kommunen av ett sådant kollegialt organ (*organ*) som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) och som utses av kommunen.

3 §

Statsandel

På omkostnader som kommunen åsamkas av att ordna social kreditgivning tillämpas lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992), om inte något annat bestäms genom lag.

Som omkostnader betraktas inte utgifter för

RP 142/2002
ShUB 36/2002
RSv 176/2002

kreditkapitalet eller för kreditförluster inom social kreditgivning.

4 §

Beviljande av social kredit

Social kredit kan av grundad anledning beviljas en person som på grund av små inkomster och tillgångar inte på något annat sätt kan få kredit på rimliga villkor och som har förmåga att klara av återbetalningen av krediten.

Om beviljande av social kredit beslutar på ansökan organet i den kommun som är personens hemkommun enligt lagen om hemkommun (201/1994).

Innan social kredit beviljas skall kredittagaren skriftligen ges uppgifter om de grunder som kommunen fastställt för beviljande av sociala krediter.

5 §

Bedömning av sökandens återbetalningsförmåga

Vid bedömningen av om den som ansöker om social kredit har återbetalningsförmåga beaktas

1) sökandens disponibla inkomster och medel samt förtjänstmöjligheter med hänsyn till ålder, arbetsförmåga och andra omständigheter,

2) sökandens faktiska utgifter,

3) sökandens skulder, samt

4) andra faktorer som påverkar sökandens ekonomiska ställning.

6 §

Avtal om social kredit

Om social kredit skall ingås ett skriftligt avtal, varav ett exemplar skall ges kredittagaren.

I avtal om sociala krediter skall anges

1) kreditens användningsändamål,

2) kreditens belopp,

3) räntan, samt

4) storleken på återbetalningsraterna, förfallodagarna och andra återbetalningsvillkor.

För social kredit kan hos gäldenären tas ut

en skälig årlig ränta, som dock kan vara högst den referensränta som avses i 12 § räntelagen (633/1982). I avtalsvillkoren kan bestämmas att räntan på krediten ändras så att den motsvarar förändringarna i den referensränta som avses i 12 § räntelagen.

För social kredit kan inte tas ut andra kreditkostnader.

7 §

Gäldenärens rätt att betala krediten i förtid

Gäldenären har rätt att utan merkostnader betala tillbaka krediten innan den förfaller till betalning.

8 §

Krav på återbetalning av social kredit

Om kommunen på grund av kredittagarens betalningsdröjsmål eller något annat brott mot avtalet, enligt avtalet har rätt att kräva betalning av en rat som annars inte har förfallit till betalning, får kommunen åberopa nämnda rättighet om

1) betalningen har dröjt åtminstone en månad och fortfarande är utestående och det försenade beloppet utgör minst tio procent eller, om däri ingår flera rater, minst fem procent av det ursprungliga kreditbeloppet eller omfattar kredittagarens hela resterande fordran, eller

2) kredittagaren har gjort sig skyldig till något annat avtalsbrott som är väsentligt.

Kommunen har dock inte rätt att göra en i 1 mom. nämnd påföljd gällande, om det är fråga om dröjsmål med betalningen och dröjsmålet beror på kredittagarens sjukdom, arbetslöshet eller någon annan därmed jämförbar omständighet som inte beror av honom eller henne, utom då detta med beaktande av dröjsmålets längd och andra omständigheter vore uppenbart oskäligt gentemot kommunen såsom kreditgivare.

Kravet på återbetalning får göras gällande tidigast fyra veckor eller, om kredittagaren tidigare har fått anmärkning om dröjsmålet eller något annat avtalsbrott, tidigast två veckor efter det ett meddelande om kravet på återbetalning lämnats eller sänts till kredit-

tagaren. Om kredittagaren inom denna tid betalar det försenade beloppet eller rättar till ett annat avtalsbrott, förfaller kravet på återbetalning.

9 §

Ekonomisk rådgivning och handledning

För creditsökande och kredittagare skall vid behov ordnas ekonomisk rådgivning och handledning i samband med att social kredit beviljas och under återbetalningstiden.

10 §

Förhållandet mellan den sociala kreditgivningen och utkomststödet

Innan social kredit beviljas skall sökandens rätt till utkomststöd enligt lagen om utkomststöd (1412/1997) redas ut. En persons rätt att få utkomststöd kan inte begränsas eller

Helsingfors den 20 december 2002

stödbeloppet sänkas med hänvisning till att han eller hon skulle ha möjlighet att få social kredit.

11 §

Ändringssökande

I ett beslut om social kredit som kommunen fattat med stöd av denna lag får ändring sökas hos förvaltningsdomstolen, och tvister som gäller ett avtal om social kredit behandlas i förvaltningsdomstolen enligt vad som föreskrivs i 7 kap. socialvårdslagen.

12 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1134

L a g

om ändring av socialvårdslagen

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i socialvårdslagen av den 17 september 1982 (710/1982) 1 § 1 mom., 13 § 1 mom., 16 § 1 och 3 mom., 42 § 2 och 3 mom., 46 § 1 mom., 49 § 1 och 2 mom. samt 50 och 51 §, av dessa lagrum 13 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 736/1992, 16 § 1 mom. och 46 § 1 mom. sådana de lyder i sistnämnda lag samt 49 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 975/1998, som följer:

1 §

Med *socialvård* avses i denna lag socialservice, utkomststöd, sociala understöd, sociala krediter och med dessa sammanhängande funktioner som är avsedda att främja och upprätthålla enskild persons, familjs och samfunds sociala trygghet och prestationsförmåga.

13 §

Såsom till socialvården hörande uppgifter av det innehåll och den omfattning som i varje särskilt fall föreskrivs skall kommunen sörja för att

- 1) socialservice anordnas för kommunens invånare,
- 2) utkomststöd ges personer som vistas i kommunen,
- 3) sociala understöd betalas till kommunens invånare,
- 4) handledning och rådgivning anordnas beträffande förmånerna inom socialvården och det övriga socialskyddet och utnyttjandet av dessa,
- 5) information tillhandahålls beträffande socialvården och det övriga socialskyddet,
- 6) utbildnings-, forsknings-, försöks- och utvecklingsverksamhet rörande socialvård och annat socialskydd anordnas, samt att

7) invånarna beviljas sociala krediter.

16 §

Har i fall som avses i 15 § någon som inte är invånare i kommunen fått anstaltsvård och beräknas behovet av vården bli långvarigt, kan förvaltningsdomstolen berättiga det organ som avses i 6 § 1 mom. att flytta honom till den kommun där han är invånare.

Ansökan om ovan i 1 mom. avsedd överflyttning skall göras hos den förvaltningsdomstol inom vars verksamhetsområde den kommun som lämnat anstaltsvården är belägen.

42 §

Ansökan om ersättning som avses i 1 mom. skall anhängiggöras hos förvaltningsdomstolen inom sex månader från det anstaltsvården börjat. Anhängiggörs inte ansökan inom nämnda tid, förlorar kommunen sin rätt att få ersättning för den anstaltsvård som den givit innan ansökan anhängiggjordes och som vederbörande kommun inte skriftligen samtyckt till att ersätta.

Ersättningsärenden som avses i 1 mom. avgörs av den förvaltningsdomstol inom vars verksamhetsområde den kommun som lämnat anstaltsvården är belägen.

46 §

I beslut som fattats av det organ som avses i 6 § 1 mom. får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar efter delfäendet. Besvären kan inom denna tid även inlämnas till organet, som jämte eget utlåtande skall sända dem till förvaltningsdomstolen.

49 §

I förvaltningsdomstolens beslut som gäller lämnande av socialservice eller beloppet av en avgift som fastställts för socialservice eller beviljande av social kredit eller kreditens belopp får ändring inte sökas genom besvär.

I förvaltningsdomstolens beslut som gäller beviljande av utkomststöd enligt lagen om utkomststöd (1412/1997) eller utkomststödets belopp eller som gäller oenighet mellan kommuner om skyldighet att lämna anstaltsvård eller ersättande av kostnaderna för anstaltsvård får besvär anföras, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

50 §

Vid anförande av besvär hos högsta förvaltningsdomstolen över förvaltningsdomstols beslut kan besvärsskriften jämte bilagor tillställas även förvaltningsdomstolen för vidarebefordran till högsta förvaltningsdomstolen.

Angående i 49 § avsett besvärstillstånd gäller vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Vid sökande av tillstånd för anförande av besvär över förvaltningsdomstols beslut får tillståndsansökan tillställas även förvaltningsdomstolen.

51 §

Skall i mål som gäller socialvård på annat sätt än i besvärsväg sökas avgörande i sådan tvist mellan parter som gäller offentligrättslig ersättnings- och betalningsskyldighet eller försörjningsplikt eller härrör från annat offentligrättsligt rättsförhållande, avgörs ett sådant tvistemål, om inte i lag eller förordning annat forum föreskrivs, av den förvaltningsdomstol inom vars verksamhetsområde kommunen eller, då sökanden är någon annan än en kommun, sökandens hemkommun är belägen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1135

L a g

om ändring av 3 § lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 september 2000 om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000) 3 § 2 punkten som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *socialvård* socialservice som nämns i 17 § socialvårdslagen (710/1982), stödåtgärder, utkomststöd, underhållsstöd, sociala krediter samt med nämnda tjänster och förmåner

sammanhängande åtgärder som är avsedda att främja och upprätthålla enskilda personers eller familjers sociala trygghet och funktionsförmåga, samt med

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1136

Inrikesministeriets förordning**om avgifter för Räddningsinstitutets prestationer och om grunderna för avgifter**

Given i Helsingfors den 12 december 2002

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

1 §

Räddningsinstitutets avgiftsfria prestationer är med stöd av lagen den 8 december 1994 om Räddningsinstitutet (1165/1994):

1) utbildning som avses i 53 § lagen om räddningsväsendet,

2) utbildning av ledare och specialpersonal som reserverats för det allmänna befolkningsskyddets verksamhetsorganisation,

3) utbildning som förutsätts i 40 § beredskapslagen (1080/1991),

4) kurser avsedda för ledare för självskydd vid ämbetsverk och inrättningar som hör till staten, en kommun, ett kommunalförbund eller något annat offentligt samfund, eller vid statens affärsverk, samt

5) ledar- och samarbetsutbildning inom räddningstjänsten.

2 §

I 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda avgiftsbelagda offentlighetsliga prestationer för vilka Räddningsinstitutet uppbär en fast avgift om 59 euro per kursdag är:

1) kurser som ger behörighet för befäl vid avtalsbrandkårer och halvordinarie brandkårer, samt

2) andra kurser som skall genomgå för uppnående av behörighet för uppgifter inom räddningsväsendet.

I kursavgiften ingår undervisning, inkvartering, studiematerial som delas ut och lunch under kursdagen.

3 §

I 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda övriga avgiftsbelagda prestationer som Räddningsinstitutet prissätter enligt företagsekonomiska grunder är:

1) andra kurser än de som avses i 1 och 2 §,

2) utbildningsmaterial som sammanställts på beställning,

3) konsultering och annan därmed jämförbar service,

4) uthyrning av lokaler för utbildning och inkvartering, av övningsområde, redskap och materiel, samt

5) annan service som avtalats särskilt.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till utgången av 2003.

Helsingfors den 12 december 2002

Inrikesminister *Ville Itälä*

Konsultativ tjänsteman Johanna Hakala

Nr 1137

Inrikesministeriets förordning om avgifterna för länsstyrelsens prestationer

Given i Helsingfors den 18 december 2002

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms när länsstyrelsens prestationer skall vara avgiftsbelagda, om grunderna för avgifterna samt om avgifter som skall uppbäras för offentligrättsliga prestationer.

2 §

Avgiftsfria prestationer

Enligt 5 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) är följande av länsstyrelsens prestationer avgiftsfria:

1) ledningen och övervakningen av de myndigheter som är underställda länsstyrelsen och dessa myndigheters räkenskapsverksuppgifter,

2) uppgifter i samband med användningen av tvångsmedel, samt

3) andra allmänna tillsyns- och granskningsuppgifter som enligt stadgandena ankommer på länsstyrelsen.

Med stöd av 6 § 3 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten skall avgift inte uppbäras för följande av länsstyrelsens prestationer:

- 1) beslut som gäller förvaltningsklagan,
- 2) beslut genom vilket ett ärende avvisats,
- 3) bevakning av statens rätt och fördel

enligt 11 § 1 mom. länsstyrelseförordningen (120/1997) vid domstol eller hos någon annan myndighet eller vid någon annan förrättning,

4) delgivning av stämningar och handlingar som riktar sig till staten,

5) beslut som gäller besvär över utmätning eller klagan över någon utsökningmyndighets förfarande i övrigt,

6) verkställighet av nordiska domar som gäller privaträttsliga anspråk,

7) verkställighet av beslut som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt,

8) beslut i besvärärenden enligt 81 § 2 mom. och rättelseyrkanden enligt 36 § lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977),

9) uppgifter i anslutning till genomförandet av gemensam elevansökan inom regionen,

10) beslut i besvärärenden som gäller elever i grundskola, i skola som ersätter eller motsvarar grundskola eller i gymnasium, samt studerande i yrkesläroanstalt,

11) beslut om bedömning eller uppflyttande till följande årskurs i fråga om elever i grundskola, i skola som ersätter eller motsvarar grundskola eller i gymnasium, eller studerande i yrkesläroanstalt,

12) uppgifter som gäller regional försvarsutbildning och beredskapsplanering,

13) beslut som hänför sig till statsandelar eller annan statsfinansiering, samt

14) betalning av offentligrättsliga skatter eller avgifter till länskassan.

3 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

Avgiftsbelagda offentligrättsliga beslut, intyg och andra offentligrättsliga prestationer för vilka uppbärs fasta avgifter är de prestationer som räknas upp i avgiftstabellen i bilagan till detta beslut.

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer för vilka avgiften bestäms enligt prestationens självkostnadsvärde är:

1) särskilda kontroller som länsstyrelsen utför på begäran av en myndighet eller någon annan sökande, med undantag av de tillsyns- och granskningsuppgifter som avses i 2 § 1 mom. 3 punkten och i bilagan till detta beslut,

2) bevakning av statens rätt och fördel enligt 11 § 2 mom. länsstyrelseförordningen vid domstol eller hos någon annan myndighet eller vid någon annan förrättning,

3) avskrifter som ersätter ursprungliga enskilda beslut, intyg eller liknande dokument av de handlingar som förvaras hos länsstyrelsen, med undantag av prestationer som enligt 5 och 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten är avgiftsfri tjänsteutövning, samt avskrift av gemenskapstillstånd för godstrafik, för vilken avgiften har bestämts särskilt i bilagan till detta avgiftsbeslut, samt

4) mottagande av deposition eller säkerhet. Avgift uppbärs dock inte om depositionen eller säkerheten hänförs till ett annat länsstyrelsebeslut för vilket avgiften bestäms särskilt. Avgift uppbärs inte heller om det är fråga om en deposition som en utmätningsman gör med stöd av utskönningslagen och avgiften för depositionen inte kan inkluderas i kostnaderna för verkställigheten av utskönningsärendet eller om det är fråga om en deposition som av naturskyddsskäl görs i samband med expropriation.

4 §

Avgifter i besvärärenden

För beslut i besvärärenden uppbärs fasta avgifter enligt den bifogade avgiftstabellen.

För besvär som avses i 2 § 2 mom. 5, 8 och 10 punkten uppbärs dock ingen avgift. Avgift uppbärs inte heller i ett ärende som gäller en

parts rätt och förmån, om personen i fråga på behörigt sätt bevisats vara medellös eller om det annars finns vägande skäl för avgiftsfrihet på grund av personens ekonomiska ställning. Om länsstyrelsen ändrar en kommuns eller någon annan myndighets beslut till förmån för den som anför besvär, uppbärs inte heller någon avgift.

Om flera än en part genom samma skrivelse lämnar in ett besvärärende till länsstyrelsen för behandling, uppbärs hos parterna endast en avgift för beslutet. Om länsstyrelsen avskiljer olika ärenden för separat behandling, uppbärs för varje ärende som avskiljts på detta sätt en separat avgift hos parterna.

5 §

Bestämmelser om uppbörd av avgifter för offentligrättsliga prestationer

För bifallande och avslående offentligrättsliga beslut uppbärs lika stora avgifter, om inte något annat bestäms eller föreskrivs. Innehåller ett beslut som länsstyrelsen meddelar genom en och samma handling flera sådana beslut som enligt detta beslut är avgiftsbelagda, uppbärs för vart och ett av dem avgifter i enlighet med detta beslut.

För offentligrättsliga beslut uppbärs inte kungörelse- eller övriga handläggningsavgifter särskilt. För en handling som sänds som telefax uppbärs den avgift som gäller för handlingen i övrigt. När ett sådant intyg som avses i bilagan till detta beslut sänds per post till kunden, uppbärs ingen postavgift.

6 §

Övriga avgiftsbelagda prestationer

Övriga avgiftsbelagda prestationer för vilka länsstyrelsen bestämmer avgift enligt företagsekonomiska grunder är:

- 1) upprättande av köpebrev och annat motsvarande avtal,
- 2) förnyande av in-teckning,
- 3) upprättande av skuldebrev,
- 4) utbildningstjänster,
- 5) postningstjänster,
- 6) utredningar, undersökningar och publikationer,

- 7) förnyande av borgen,
- 8) ekonomiförvaltningstjänster,
- 9) dataadministrativa och datatekniska tjänster,
- 10) användning av de lokaler som är i länsstyrelsens besittning,
- 11) andra avskrifter än de som nämns i 3 § 2 mom. 3 punkten, samt
- 12) annan ämbetsverksservice.

7 §

Avgifter som uppbärs av länsstyrelsen i landskapet Åland

Denna förordning gäller i tillämpliga delar prestationer som tillhandahålls av länsstyrelsen i landskapet Åland.

När länsstyrelsen i landskapet Åland sköter sådana uppgifter inom landskapet som hänförs till förarexamina samt besiktning och registrering av fordon eller uppgifter i anslutning till lantbruksnäring, uppbärs för länsstyrelsens nämnda prestationer avgifter med iakttagande av kommunikationsministe-

Helsingfors den 18 december 2002

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

riets beslut om fordonsförvaltningens avgifter och bestämmelser och föreskrifter om lantbruksnäringens distriktsavgiftsbelagda prestationer, om inte något annat bestäms eller föreskrivs särskilt.

Länsstyrelsen i landskapet Åland uppbär i egenskap av fartygsregistermyndighet avgifter enligt vad som särskilt bestäms eller föreskrivs om avgifter som sjöfartsverket uppbär för fartygsregisterprestationer.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till utgången av 2003.

Om en prestation gäller ett ärende som blivit anhängigt innan denna förordning träder i kraft, uppbärs avgift för prestationen enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Konsultativ tjänsteman Eeva Puttonen

AVGIFTSTABELL

Länsstyrelsens offentligrättsliga beslut och intyg med fasta avgifter samt andra offentligrättsliga prestationer med fasta avgifter

I BESLUT

<i>Näringsstillstånd</i>	€
Tillstånd att hålla bilskola	141
Tillstånd för kollektivtrafik	141
Gemenskapstillstånd för kollektivtrafik	141
Kopia av gemenskapstillståndet för kollektivtrafik	18
Tillstånd för linjetrafik	141
Serveringstillstånd för alkoholdrycker	176
Tillfälligt serveringstillstånd för alkoholdrycker (i tillståndsavgiften ingår också årsavgift för övervakning av verksamhet)	176
Detaljhandelstillstånd för alkoholdrycker	141
Registrering av fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter	141
Ändring av registeruppgifter för fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter	70
Godkännande av renslakteri	247
Tillstånd för sjuktransport	141
Taxitillstånd	141
Godkännande som beviljats mikrobiologisk inrättning enligt lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986)	88
Tillstånd för godstrafik	141
Gemenskapstillstånd för godstrafik	36
Bestyrkt kopia av gemenskapstillståndet för godstrafik	141
Tillstånd för privat barnskyddsanstalt	124
Tillstånd att ge privata socialtjänster	159
Tillstånd att ge privata hälso- och sjukvårdtjänster	159
Driftstillstånd för oljeeldningsanläggning	141
Grundläggningstillstånd för oljeeldningsanläggning	212
Annat näringsstillstånd	70

Beslut om ändring av näringsstillstånd dock 55 €/h. Avgiften för ett ändringsbeslut kan vara högst lika stor som avgiften för ett näringsstillstånd enligt avgiftstabellen.

Andra beslut

Tillstånd att anlägga skjutbana	212
Tillstånd för djurexperiment	52
Bestämmelser om undantag enligt lagen om minuthandeln och frisersalongers öppettider (1297/2000)	
- småbutikers undantag eller undantag som till sin betydelse är ringa	52

- undantag för rörelse av grupp- eller varuhustyp	176
- riksomfattande undantag	353
Tillstånd till undersökning enligt 84 § inlösningslagen (603/1977)	159
Tillstånd att stänga vägar	265
Tillstånd att bedriva medling i familjefrågor	88
Beslut enligt renskötsellagen (848/1990)	265
Tillstånd för penninginsamling	42
Tillstånd för varulotteri	42
Inrättande av privat begravningsplats och enskilt gravställe	265
Inrättande av krematorium	265
Delgivning utomlands	52
Befrielse från eller lättnader i skyldigheten att bygga skyddsrum	212
Till samfundslagstiftningen hörande handräckningsärenden som gäller hållande av möten, verkställande av revision och förordnande av revisorer	106
Annan handräckning	141
Annat beslut som fattats på ansökan	55 €/h
<i>Besvär</i>	
dock med beaktande av undantagen i 4 §	70
<i>Processuell klagan</i>	70

II INTYG

Diarieintyg	18
Lagakraftsbevis	18
Utförelseintyg utfärdat av länsveterinären	36
Annat intyg som lämnats på begäran	10
med undantag av löneintyg eller kopior av matrikeln som ges anställda vid ett räkenskapsverk och för vilka inte uppbärs någon avgift.	

III ÖVRIGA PRESTATIONER

Ingående av förbindelse om efterpansättning	22
Årsavgift för övervakning av detaljhandel (42 och 55 § alkohollagen)	70
Innehavare av tills vidare gällande serveringstillstånd debiteras en årsavgift per verksamhetsställe på följande sätt:	
- mängden av serveringen 0–49 999 liter per år	176
- mängden av serveringen 50 000–99 999 liter per år	265
- mängden av serveringen 100 000 liter eller mer per år	353
Avgifter för övervakning av detaljhandel och servering faktureras kalenderårsvis på förhand senast den 31 mars varje år. Tillsynsavgiftens storlek bestäms på basis av serveringen föregående kalenderår enligt ovanstående tabell. Tillsynsavgift uppbärs inte för det år under vilket tillståndsinnehavarens verksamhet har upphört senast den 31 mars. En ny tillståndsinnehavare är befriad från avgiften under det första kalenderåret.	
Beslut om förlängning av serveringstiden för alkoholdrycker (21 § alkohollagen)	141
Tillstånd att ändra serveringsområdet (23 § alkohollagen)	88

Avgift för anmälan om ändring av serveringsområdet	60
Årsavgift för lån som är under indrivning	6
Avgift per slaktkropp för besiktning av slaktat renkött	2
- om besiktningen på näringsidkarens begäran utförs kl. 17.00–22.00 höjs avgiften med 20 procent	
- om besiktningen på näringsidkarens begäran utförs kl. 22.00–8.00 eller på en söndag eller allmän helg- eller fredag höjs avgiften med 50 procent	

Nr 1138

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om fastställande av i 12 b § lagen om pension för arbetstagare avsedd arbetstagares
pensionsavgift**

Given i Helsingfors den 18 december 2002

Social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 12 b § 1 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961), sådant detta lagrum lyder i lag 979/1993:

1 §	2 §
I 12 b § lagen om pension för arbetstagare avsedd arbetstagares pensionsavgift är 4,6 procent för 2003.	Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 18 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Maritta Hirvi

Nr 1139

Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om fastställande av 7 a §:n 3 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedd koefficient

Given i Helsingfors den 18 december 2002

Social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 a § 3 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961), sådant detta lagrum lyder i lag 1482/1995:

1 §	2 §
I 7 a § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedd koefficient för 2003 är 0,0460.	Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 18 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Maritta Hirvi

Nr 1140

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om fastställande av i 10 § lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd basprocent och i 9 § lagen om pension för företagare avsedd premieprocent

Given i Helsingfors den 18 december 2002

Social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 10 § 2 och 6 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) och 9 § 1 och 5 mom. lagen av samma dag om pension för företagare (468/1969), sådana dessa lagrum lyder, förstnämnda lags 10 § 2 mom. i lag 1319/1995 och 6 mom. i lag 842/1996 samt sistnämnda lags 9 § 1 mom. i lag 1436/1991 och 5 mom. i lag 841/1996:

1 §
I 10 § 2 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd basprocent och i 9 § 1 mom. Lagen om pension för företagare avsedd premieprocent år 2003 är 21,4.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 18 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Maritta Hirvi